

POSTANOWIENIE

Dnia 24 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Grzegorzcyk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Dorota Rysińska

SSN Włodzimierz Wróbel

w sprawie D. M.

skazanego za dwa przestępstwa z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z 2005r.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 24 października 2013 r.,

wniosku obrońcy skazanego

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnie wyrokiem

Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 25 października 2012r.

utrzymującym w mocy wobec tego oskarżonego wyrok skazujący Sądu

Okręgowego w L. z dnia 22 grudnia 2011r. w części dotyczącej skazania go za

pierwsze z przypisanych mu przestępstw,

wniosku nie uwzględnia , obciążając skazanego kosztami postępowania o wznowienie.

UZASADNIENIE

D. M. został prawomocnie skazany za dwa przestępstwa z art. 56 ust. 3 ustawy z 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, pierwsze popełnione w okresie od sierpnia 2006 r. do września 2006 r., za co wymierzono mu karę 2 lat pozbawienia wolności oraz 50 stawek dziennych grzywny po 20 zł każda oraz drugie, popełnione w dniu 5 lutego 2009 r., z orzeczeniem za nie kary 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia

wolności i 150 stawek dziennych grzywny, przy takiej samej wysokości stawki i wymierzenia, jako kar łącznych, kary 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności i 160 stawek dziennych grzywny po 20 zł każda. W grudniu 2012 r., skazany wystąpił z własnym wnioskiem o wznowienie postępowania w odniesieniu do pierwszego z przypisanych mu czynów (k. 4 akt SN), a następnie – po wezwaniu go do uzupełnienia braków pisma w zakresie przymusu adwokackiego – o powołanie mu obrońcy z urzędu (k. 19 akt SN), który, po ustanowieniu, złożył w czerwcu 2013 r. taki wniosek (k. 37-38 akt SN).

We wniosku tym, ograniczonym do przypisania przestępstwa popełnionego w okresie od sierpnia do września 2006 r., a polegającego na nabyciu suszu ziela konopi o masie 300 gram od ustalonej osoby, przywołując jako podstawę wznowienia art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k., powołano się na ujawnienie się po zakończeniu postępowania nowej okoliczności. Za taką autor wniosku uznał mianowicie, że najprawdopodobniej od dnia 21 czerwca 2006 r. S. N. i M. P. zostali aresztowani do innej sprawy prowadzonej przez Sąd Okręgowy, podczas gdy w przedmiotowej sprawie przyjęto odnośnie do wskazanego wyżej czynu, w oparciu o zeznania świadka D. S., iż uczestniczył on w przekazaniu wówczas D. M. środka odurzającego przez S. N., a więc przez osobę, która w czasie, w jakim miał być popełniony przypisany skazanemu czyn, przebywała w areszcie śledczym. Ujawnienie się tej okoliczności podważa zdaniem skarżącego pewność dokonanych ustaleń faktycznych i wskazuje na potrzebę wznowienia procesu. Wywodząc w ten sposób, skarżący wniósł o uchylenie obu wydanych w tej sprawie wyroków w zakresie przypisania tego przestępstwa i dopuszczenie dowodu z akt sprawy, w której wskazani wyżej oskarżeni byli aresztowani. W odpowiedzi na ten wniosek, prokurator Prokuratury Generalnej wystąpił o jego oddalenie, podnosząc, że wniosek o wznowienie jest prostym powieleniem wniosku własnego skazanego, bez jakiegokolwiek próby weryfikacji, a z akt sprawy prawomocnie zakończonej wynika, że fakt tymczasowego aresztowania wskazanych we wniosku osób, był znany Sądowi orzekającym i wypowiedziały się one w tej materii (k. 50-53).

Rozpoznając ten wniosek Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek ten jest rzeczywiście niezasadny. Podstawy wznowienia są, jak wiadomo, ograniczone i ściśle określone. Przywołany przez skarżącego art. 540 § 1

pkt 2 lit. a k.p.k. przewiduje, że podstawę do wznowienia mogą stanowić nowe fakty lub dowody nieznanе przedtem sądowni, а wskazujące na to, że skazany nie popełnił czynu albo jego czyn nie stanowi przestępstwa lub nie podlega karze. Jednakże, jak wyraźnie wynika z akt tej sprawy, fakt przywoływany we wniosku о wznowienie był znany Sądom obu instancji.

Sąd Okręgowy bowiem wyraźnie już przyjął, że „w czerwcu 2006 r. zostali aresztowani M. P. i S. N.”, а nadto jeszcze jedna osoba, która po kilku godzinach została wówczas zwolniona i natychmiast о fakcie tego zatrzymania powiadomiła D. S., а obaj oni przekazali tę informację jeszcze M. P.-S. i następnie, wspólnie z dwiema jeszcze innymi osobami, ustalili, że zapewnią dalsze funkcjonowanie grupy trudniącej się obrotem środkami odurzającymi (k. 3803v). Wskazanie wyżej imiennie owej trzeciej osoby jest przy tym istotne, jako że Sąd *meriti* wyraźnie przyjął też, że D. S. rozprowadzał środki odurzające wśród poszczególnych odbiorców na polecenie S. N. i M. P., dostarczając marihuanę poszczególnym wskazywanym osobom oraz, że uczestniczył również w jednorazowym przekazaniu jej D. M. przez S. N. (k. 3801v-3802). Jednocześnie zaś, że właśnie w tymże „sierpniu lub wrześniu 2006 r. nastąpiło przekazanie D. M. przez niego i M. P. S. 300 gram marihuany”, po uprzednim umówieniu miejsca przekazania przez tego ostatniego (k. 3804v). Kwestia ta, jako rzekoma rozbieżność ustaleń, była podnoszona w apelacji obrońcy oskarżonego (k. 3876) i - jak zauważył Sąd Apelacyjny – szczegółowa analiza wywodów Sądu *meriti* wskazuje, że chodziło о to, iż po aresztowaniu S. N. i M. P., na polecenie tego pierwszego przekazano także określoną ilość środka odurzającego oskarżonemu, w którym to przekazaniu „fizycznie” uczestniczył D. S. i M. P.-S. (k. 4174v-4175). Nie chodzi zatem о obecność przy tej transakcji samego S. N. Pamiętać też należy, że – jak ustalił Sąd Okręgowy – sam D. M. w okresie od lutego 2006 r. do lutego 2007 r. odbywał karę pozbawienia wolności orzeczoną w innej sprawie, ale w okresie jej odbywania korzystał z przepustek, w tym w dniach: 3-6 sierpnia, 1-6 września i 14-19 września 2006 r. (k. 3804). I to wówczas, w nieustalonej dacie dziennej, doszło do owego przekazania narkotyków, о jakim mowa w pierwszym przypisanym oskarżonemu czynie.

Te wszystkie ustalenia dokonane przez Sądy pozostały niezauważone przez wnioskodawcę, w tym zarówno przez samego skazanego, w jego własnym „wniosku”, jak i obrońcę z urzędu, który wniosek ten powielił. W każdym zaś razie, przywoływany przez niego fakt aresztowania w czerwcu 2006 r. m.in. S. N., był doskonale znany już Sądowi pierwszej instancji, który wyraźnie wskazał zarówno na tę okoliczność, jak i na to, jakie osoby następnie zajmowały się rozprawdaniem środków odurzających, działając także na polecenie aresztowanych i dokładnie też określając, kto uczestniczył w owym jednorazowym przekazaniu narkotyków D. M., których przyjęcie do dalszego obrotu zostało objęte pierwszym z przypisanych oskarżonemu czynów, kwestionowanym obecnie we wniosku o wznowienie. Tym samym wniosek ten jest całkowicie bezzasadny, jako że traktuje on jako nowy fakt okoliczność znaną obu Sądom w prawomocnie zakończonym postępowaniu, i to taką odnośnie której wyraźnie się one wypowiedziały.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak na wstępie, a oddalając ten wniosek, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 639 k.p.k. obciążył skazanego kosztami postępowania o wznowienie.